

திராவிட இயக்க அரசியல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்!

சென்னை கிழக்கு மாவட்ட தி.மு.க. சார்பில் - மாவட்டச் செயலாளர் - முன்னாள் அமைச்சர் பி.கே.சேகர்பாபு எம்.எல்.ஏ. முன்னின்று நடத்திய 'கலைஞர் பிறந்த நாள் விழா மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில்' தமீமுன் அன்சாரி எம்.எல்.ஏ. புகழாரம்!

சென்னை, ஜூன் 12 - திராவிட இயக்க அரசியல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் திராவிட இயக்க அரசியலால்தான் - வட இந்தியாவின் அரசியல் படையெடுப்பைத் தடுக்க முடியும் - சென்னை கிழக்கு மாவட்ட தி.மு.க. சார்பில் - மாவட்டச் செயலாளர் - முன்னாள் அமைச்சர் பி.கே.சேகர்பாபு எம்.எல்.ஏ. முன்னின்று நடத்திய 'முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் பிறந்த நாள் விழா மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில்' தமீமுன் அன்சாரி எம்.எல்.ஏ. புகழாரம் கூடினார்.

இந்நிகழ்வில் தமீமுன் அன்சாரி எம்.எல்.ஏ. ஆற்றிய உரை வருமாறு: "யாணை படுத்தாலும் குதிரை உயரம்" என்று சொல்வார்கள். சென்னையிலே போராட்டக் களத்திலே ஒரு தற்காலிகப் பின்னடைவைச் சந்தித்திருந்தாலும், எங்களுடைய உணர்வுகளை வெராளும் அசைக்க முடியாது என்ற நம்பிக்கையை உடனும் விதத்தில் இந்தப் பொதுக்கூட்டத்தை அவர்(சேகர்பாபு) ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு. அது தேர்தல் வெற்றிகளை கவனத்தில் கொண்டு செயல்படக்கூடிய ஓர் இயக்கம் அல்ல. தமிழ் நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்காக, தமிழர்களுடைய எழுச்சிக்காக, திராவிட இனத்தினுடைய மீட்சிக்காகச் செயல்படக்கூடிய ஒரு சமுதாய இயக்கம் என்பதுதான் எதிர்த்த உண்மை. அதனால்தான் வெற்றி தோல்விகளைக் கடந்து, எப்போதும் அங்கீகரிக்கப்படாத தலைவர்களும் உற்சாகமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்பாராத ஒரு தோல்வியைச் சந்தித்த ஒரு கட்சி. இதே போன்ற எழுச்சியோடு இந்தியாவில் எங்கேயாவது எழுந்து நின்று காமாகக் கொண்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால், "இல்லை" என்றுதான் சொல்வேன்.

மேற்கு வங்கத்திலே பாரதிய ஜனதா கட்சிக்குச் சிம்ம சௌபாணமாக இருந்த மம்தா பானர்ஜி. தோல்விக்குப் பின்னாலே இன்னும் எழவில்லை; அவர் எழு முயற்சிக்கும் பொழுதெல்லாம் பல இடையூறுகள் அங்கே ஏற்படுகின்றன. கேரளாவிலே நம்முடைய இடதுசாரித் தோழர்கள் ஆட்சியை இழந்தார்கள்; இந்தப் பின்னாலே உடனடியாக மக்களைச் சந்தித்தார்களா என்று சொன்னால், "இல்லை" என்றுதான் நான் சொல்வேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியை இழந்திருக்கக்கூடிய நிலையில், யாரும் எதிர்பாராத முறையில் நம்முடைய தளபதி அவர்கள் கொள்கையின் தொகுதியிலே வெற்றி வாய்ப்பை இழந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சூழலிலும், ஒரு வாரம் அந்தத் தேக்கம் இருந்தது. அந்த ஏக்கம் இருந்தது. ஆனால் அதன் பின்னாலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தொண்டர்களுக்கே உரிய வரலாற்று எழுச்சியோடு அந்தத் தொண்டர்களுக்கும் தலைவர்களும் களத்தில் இறங்கி மக்களைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெற்றி பெற்றவர்கள் மக்களைச் சென்று சந்திப்பதற்கு ஒரு மாதம் (செப்து) துக்கொண்டார்கள்; ஆனால் நம்முடைய தளபதி அவர்கள் வெற்றி வாய்ப்பை இழந்த 24 மணி நேரத்தில் தொகுதிக்கு வந்தாரே! இந்தியாவுக்கே வந்தாட்டக்கூடிய ஓர் அரசியல் எழுச்சித் தலைவராக அவர் நம் முன்னாலே நிற்பதற்கு அதுதான் காரணம்.

கலைஞர்: முன்னு தலைமுறைகளைக் கட்டிப்போட பண்புக ஆளுக!

தொண்டர்களிடம் வலி, குடும்பத்தினரிடமும் கூடச் சோகம், கட்சி அரசியலைத் தாண்டிப் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு மிகப்பெரிய அனுபவ அமை: ஆனால் அவர் முடங்கிக் கிடக்கவில்லை. அறிவாலயத்திற்கு வருகிறார். தொகுதிக்கு வருகிறார். தொகுதிக்கு வந்த நிலையிலும், "என்னை ஏமாற்றிவிட்டீர்களே" என்று ஒரு வாரத்தை கூடப் பேசவில்லை. "நல்லவாயில் வருது" என்றுதான் போன்ற நல்லதைகளை எல்லாம் அவர் விடவில்லை. "நான் உயர்ந்தவன், கலைஞரால் வளர்க்கப்பட்டவன்" என்பதை நிரூபிக்க விதமாக அந்தத் தொகுதி மக்களிடம் பார்த்துப் பார்த்து நன்றியைச் சொல்லிவிட்டு வந்தாரே! அப்படிப்பட்ட தளபதி அவர்களுடைய இந்த இயக்கத்தில்தான், இன்றைய தினம் கலைஞர் இல்லாவிட்டாலும் கலைஞருடைய பிறந்த தினத்திலே அவரைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக நாம் இங்கே கூடியிருக்கின்றோம்.

கலைஞருடைய அரசியல் என்பது சாதாரண அரசியல் அல்ல. 14 வயதிலே பயணத்தைத் தொடங்கிய அவர், 94 வயது வரையிலும் இந்தியாவுடைய கவனத்தைப் பெற்ற தலைவராக இருந்திருக்கிறார். இந்தியாவிலேயே 50 ஆண்டு காலம் பத்திரிகைகளே முதல் பக்கச் செய்தியில் இடம்கொண்டு ஒரு அரசியல் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மட்டும்தான். வேறு யாருக்காவது

இப்படி ஒரு வரலாறு உண்டா? கலைஞருடைய காலத்திலே ஓட்டத் தொடங்கியவர்கள், ஓட்டத்தை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள் அல்லது ஓட முடியாமல் தவித்திருக்கிறார்கள்; ஆனால் பூன்று தலைமுறைத் தமிழர்களையும் கட்டிப்போட்டு ஒரு தலைவராகக் கலைஞர் தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்து சென்றிருக்கிறார். பெரியாருடைய புரட்சிகள் சிந்தனைகளை, அண்ணாவின்களைக் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் செயல்படுத்திய ஒரு மாபெரும் தலைவராகத் தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாற்றிலே தடம் பதித்துச் சென்றிருக்கிறார்.

வேறு எந்தத் தலைவருக்கும் கிடைக்காத வரலாற்றுச் சிறப்புகள் கலைஞருக்கு உண்டு. தான் எதையெல்லாம் நினைத்தாரோ, அதையெல்லாம் ஆட்சிக் காலத்திலே செயல்படுத்தினார். அவர் ஓர் அரசியல் தலைவராக மட்டுமே இருந்ததில்லை; மிகச் சிறந்த இலக்கியவாதியாக இருந்தார். அவருடைய செய்தியை வாழ்நாளிலே சராசரியாக ஒவ்வொரு நாளும் ஊது முதல் எட்டு பக்கங்கள் எழுதிக்கொண்டே இருந்திருக்கிறார். அது இதழியல் துறையாக இருக்கட்டும், இலக்கியத் துறையாக இருக்கட்டும்; அவர் எழுதுவதை நிறுத்தியதில்லை. பேச்சை நிறுத்தியதில்லை. தன்னுடைய சிந்தனைகளை, செயல்பாடுகளை முரசொலியிலே வெளிப்படுத்தியாகக் கொட்டித் தீர்த்து ஒரு அரசியல் தலைவராக அவர்தான் இருந்தார். யாருக்காவது சிலேடையாகச் செய்தி சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், "இல்லை" என்றுதான் சொல்லுவேன்.

உணர்வுகளை எண்கூட்டுகிறீர்கள். பத்திரிகையாளர்கள் எல்லோரும் சந்திப்பார்கள்; ஆனால், பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்க முடியாத நேரத்தில் கூட, பத்திரிகையாளர்கள் தேக்ககூடிய கேள்விகளைக் "கேள்விப்பதில்" என்ற பெயரிலே அறிக்கையாகத் தயாரித்து வெளியிட்டு ஒரு அரசியல் தலைவர்களைக் கொளுத்தார். அதிலே நக்கல் இருக்கும், நையாண்டி இருக்கும், சிலேடையான செய்திகள் இருக்கும், தொண்டர்களை உற்சாகப்படுத்தக்கூடிய வார்த்தைகள் இருக்கும். இன்று இந்தியாவிலே அந்த இடத்திலே வேறு எந்தத் தலைவராவது இருக்கிறாரா? யோசித்துப்பாருங்கள்.

ஆழமான செய்திகளைக் கூட எளிமையான வார்த்தைகளில் எழுதக்கூடிய ஆற்றல்மிக்க எழுத்தாளராக இருந்தார். உலக அரசியலையும் பேசக்கூடிய தலைவராக இருந்தார். உலக அரசியல் நிகழ்வுகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து, அதையும் முரசொலியிலே கட்டுரைகள் தீட்டக்கூடிய ஓர் அரசியல் பண்பாளராக ஆளுமையாகவும் இருந்தார். இதையெல்லாம் மறக்க முடியுமா? அடிக்கடி சொல்லுவார், "இன்று இடதுசாரிகள் நம்மிடம் இல்லாமல் இருக்கலாம்; நான் தி.மு.க.வில், திராவிட இயக்கத்தில் இணையாமல் இருந்திருந்தால், கம்யூனிச இயக்கத்தில்தான் இருந்திருப்பேன்" என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு சோஷலிசக் காதலராக இருந்தார் கலைஞர்.

கலைஞருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அவர் முன்னெடுத்த ஒவ்வொரு திட்டங்களையும் வரிசைப்படுத்திப் பார்க்கின்றோம்; அனைத்திலும் சமூக நீதி இருந்தது. மனிதநேயம் நிறைந்திருந்தது. அவருடைய ஒவ்வொரு மேடையுடைய எடுத்தது, அரசியல் வகுப்பு எடுக்கப்பட்டது. அந்த அரசியல் வகுப்பிலே உருவான எண்ணற்றவர்கள் மத்திய அமைச்சர்களாக இருந்தார்கள். மாநில அமைச்சர்களாக இருந்தார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். அரசியல் அதிகாரத்தில் கோலோச்சியவர்களாக இருந்தார்கள். எல்லோரையும் தன்னுடைய உரையின் மூலமாக, எழுத்தின் மூலமாக மாணவர்களாக மாற்றிய பெருமை கலைஞருக்குத்தான் உண்டு.

எதிர்ப்புகளையும் துரோகங்களையும் வென்ற வரலாறு!

எத்தனை எத்தனை இடர்ப்பாடுகளை அவர் சந்தித்து வந்தார்! கலைஞர் சந்தித்த இடர்ப்பாடுகளை வேறு எந்தத் தலைவராவது சந்தித்திருந்தால், அரசியலை விட்டு அவர்கள் விலகிப் போயிருந்திருப்பார்கள். வாழ்நாள் முழுக்கப் போராட்டங்கள், வாழ்நாள் முழுக்க எதிர்ப்புகள், வாழ்நாள் முழுக்க நம்பிக்கைத் துரோகங்கள்... இவற்றையெல்லாம் கடந்து ஓர் இயக்கத்தைத் தத்துவ இயக்கமாகவே வளர்த்துத்தந்தாரே. அந்த ஆளுமைக்கு நிகர் ஏது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தொன்மை

மாவட்டச் செயலாளர் பி.கே.சேகர்பாபு

டர்களுக்கு ஆட்சியில் இருக்கும்போதும் சரி, ஆட்சியில் இல்லாதபோதும் சரி, அரிய அரசியல் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டே வந்தார்; அதுதான் கலைஞர்.

கலைஞருடைய அரசியல் அறிக்கையிலே ஒரு தத்துவம் இருக்கும். ஒரு வரலாற்றுச் செய்தி இருக்கும். யாராவது ஒரு தலைவர் இறந்துவிட்டால், உடனடியாக அவருடைய இறங்கல் அறிக்கையைக் கொட்டித் தீர்த்து ஒரு அரசியல் தலைவராக அவர்தான் இருந்தார். யாருக்காவது சிலேடையாகச் செய்தி சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், "இல்லை" என்றுதான் சொல்லுவேன்.

அரசியலிலே சாதாரணமாக எதை எப்படிப் பேசுவது என்பது, இந்தியாவிலே கலைஞர் வாழ்ந்த காலத்திலே பார்க்கின்ற போது எந்தத் தலைவருக்கும் இல்லாத ஒரு கலையாக இருந்தது. தன்னுடைய கண்ணாடிகளைக் கூடச் சிலேடையாகக் கீண்டிச் செய்வதிலே கலைஞருக்கு நிகர் யாரும் இல்லை.

ஒரு நாள் பாண்டிச்சேரியில் இருந்தவாறு கவிஞர் கண்ணதாசன், கலைஞரைத் தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொள்கிறார். கண்ணதாசன் சொல்கிறார், "நான் பாண்டிச்சேரியில் நிற்கலாம் என்று கருதுகிறேன்" என்று சொல்கிறார்; உடனடியாக கலைஞர் சொல்கிறார், "உன்னால் பாண்டிச்சேரியில் நிற்க முடியாது" என்று சொல்கிறார். எப்படிப்பட்ட வார்த்தை ஜாலங்கள்!

ஒருமுறை அடுத்த கண்ணதாசன் சொல்கிறார், "நான் வெளிநாட்டுக்குச் செல்கிறேன், உங்களுக்கு என்ன வாங்கி வர வேண்டும்?" என்று கேட்கிறார்; உடனே கலைஞர் சொல்கிறார், "நல்ல வயரை வாங்கி வா" என்று சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட உரையாடல் களை எந்த மாநிலத்தில் எந்தத் தலைவரிடம் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?

ஒருமுறை அறிவாலயத்திலே கலைஞர் கடுமையான மனவிரக்தியோடு இருக்கிறார். ஒரு கூட்டம் நடக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய செயற்குழு கூட்டமா அல்லது வேறு என்ன கூட்டம் என்று தெரியவில்லை; கலைஞர் ஒருவகையான அதிருப்தியில் "பேச மாட்டேன்" என்று சொல்கிறார். அந்த நேரத்திலே ஒரு தொண்டர் எழுந்தார், "கலைஞரே, நீங்கள் இரண்டு வார்த்தையாவது பேச வேண்டும்" என்று சொல்கிறார். உடனே கலைஞர் சொல்கிறார், "சரி அம்ம, நீ கேட்கு இரண்டு வார்த்தை; அந்த இரண்டு வார்த்தையை நான் கூறிவிட்டேன்" என்று சொல்கிறார். இப்படி வரலாறு எழுதிக்கொண்டார்.

பராசக்தியின் புரட்சியும் புதிய ஆட்சியின் மீதான விமர்சனமும்!

அவருடைய சட்டமன்ற உரைகள் இலக்கியங்களாக இருந்தன. பராசக்திப் படைத்தப் பாருங்கள்; இன்றும் பலர் நடிக்கிறார்கள், தங்களுடைய நடிப்பை கவனிப்பார்கள். ஒரு பராசக்தி ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை உங்களுடைய ஒரு சனம் ஏற்படுத்தி இருக்குமா? மொத்தத் தமிழ்நாட்டையும் புரட்டிப்போட்டு புரட்சிக்குப் பராசக்தி படம் ஒரு காரணமாக இருந்தது. முழுநீளப் படைத்தையும் நான்கரை நிமிடத்தில் சொல்லி முடித்த அரசியல்... சொந்தக்காரர் கலைஞர். முழுநீளத் திரைப்படத்தின் செய்திகளையும் அந்த நான்கரை நிமிட நீதிமன்ற

வசனங்களிலே சொன்னாரே, அப்படிப்பட்ட எழுத்து வல்லமை இன்றைய அரசியல் தலைவர்கள் யாருக்காவது உண்டா?

அனைத்து துறையிலும் தடம் பதித்த வர்க்கலைஞர்!

சில தலைவர்கள் எழுத்தாளர்களாக இருப்பார்கள், சில தலைவர்கள் பேச்சாளர்களாக இருப்பார்கள். சில தலைவர்கள் களப்பணியாளர்களாக இருப்பார்கள்; ஆனால் கலைஞர் அப்படி அல்ல. சிறந்த எழுத்தாளராக, சிறந்த பேச்சாளராக, சிறந்த நிர்வாகியாக மட்டுமல்லாமல், சிறந்த இலக்கியவாதியாகவும் இருந்தார். பேரறிஞர் அண்ணா இறந்த நேரத்தில் அவர் எழுதி வாசித்த அந்தக்கவிதை ஏராளம்: "நிழலாய் இருந்தாய் நீயே நிலத்தடியில், நிழல் தேடிச் சென்றது நியாயம்தானா?" என்று கேட்கிறார். உலக அரசியலிலே தென்னாப்பிரிக்காவையும் வரலாற்றைப் பேசாமல் யாரும்கடந்து போய்விட்ட முடியாது. ஏன்சன் மண்டலோ இறந்தவுடன் அடுத்த நாள் முரசொலியில் எழுதுகிறார்: "கருப்புநிலா கரைந்தது" "ஒரே வார்த்தை, "கருப்புநிலா கரைந்தது." எவ்வளவு பெரிய சோகத்தை மூன்று வார்த்தைகளிலே சொல்ல முடியக்கூடிய அரசியல் ஞானம் கலைஞரிடம் இருந்தது. இன்று அப்படிப்பட்ட தலைவர்களை நீங்கள் அடையாளம் காட்ட முடியுமா?

அண்ணா அறிவாலயம் எழுந்து நிற்கிறது; அண்ணா அறிவாலயத்தினுடைய கலைஞருடைய குறும்புச் செய்திகள் ஒளிபரப்பாகின்றன. அனைத்தும் ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றது. நீங்கள் கேட்கலாம், வட இந்தியாவிலே எத்தனையோ தலைவர்கள் இருந்தார்கள்... ராம் மனோன் லோகியா இருந்தார்; ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் இருந்தார்; நேரு இருந்தார்; இந்திரா காந்தி இருந்தார்; எண்ணற்ற வட இந்தியத் தலைவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னாலே பல கட்சிகள் தேசியக் கட்சிகளாகவும் இருந்தன. மாநிலக் கட்சிகளாகவும் இருந்தன. அங்கெல்லாம் வரலாறு ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தத் தலைவருடைய உடையுடைய ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? ஆனால் கலைஞர் தான் எண்ணியதைச் செய்தார். செய்ததை எல்லாம் வரலாறாக ஆவணப்படுத்தினார்!

அசாதாரணமான உடையுடைய!

காலையில் 5 மணிக்கு விழிப்புடன் தொடங்கி, யோகா போன்ற உடற்பயிற்சிகளைச் செய்து, காலையிலேயே பத்திரிகைகளைப் பார்த்துவிட்டு... அந்தப் பத்திரிகைகளிலே நம் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றிய செய்தி வந்தால், 6 மணிக்கே தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு, "உன்னையப் பற்றி இந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது, உனக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்று கேட்டு, அந்தத் தொண்டனையும் விழிப்படைப்பைச் செய்து, ஆரோக்கியமாகச் சிந்திக்க வைத்தவர் கலைஞர். காலையே ஆறு மணிக்கு அராமம் தொண்டர்களிடம் பேசக்கூடியவராக இருந்தார் கலைஞர்; அந்த உடையுடைய சாதாரண உடையுடைய?

இரவு 8 மணி வரை அறிவாலயத்திலே மக்களையும் தொண்டர்களையும் சந்தித்துவிட்டு, 9 மணிக்கு உறங்கச் செல்லவில்லை; இரவு உணவை உண்ணிவிட்டு, அடுத்த நாள் முரசொலிக்குக் கட்டுரை எழுதி, தொண்டர்களுக்குத் தேவையான செய்திகளையும் அறிக்கைகளாக எழுதி, விடியற்காலம் அவர்களுக்குக் கொண்டு செல்கக்கூடிய அனைத்து அயரமும் உடையுடைய கொண்டு வந்தாரே. அந்த உடையுடைய கலைஞர் சொல்கிறார், "சரி அம்ம, நீ கேட்கு இரண்டு வார்த்தை; அந்த இரண்டு வார்த்தையை நான் கூறிவிட்டேன்" என்று சொல்கிறார். இப்படி வரலாறு எழுதிக்கொண்டார்.

இப்போது இந்த நேரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள்; ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் எப்படி வந்தார்கள்? ஏன் வந்தார்கள்? என்பதைப் பற்றி விவாதிக்கக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், இந்த ஆட்சியை எவ்வாறு பார்வையிடுகிறார்கள்? இவர்களை ஏன் எதிர்க்கிறோம்? சொன்னார்கள், "அவர்களும்தானே மதச்சார்பின்மை பேசுகிறார்கள், அவர்களும்தானே சமூக நீதி பேசுகிறார்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சமூக நீதியும், மதச்சார்பின்மைப் பக்கத்தில் எழுதி வைத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கைகள் அல்ல; நடைமுறை வாழ்க்கையில் செயல்படுத்தக்கூடிய சமூகவியல் திட்டங்கள்! அந்தத் திட்டங்களைத் தீர விட முன்னேற்றக் கழகம் துணிச்சலாகப் பேசுகிறது; அந்த அரசியல் திட்டத்தோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நகர்கிறது. "சமரசம் இல்லாமல் நாங்கள் இப்படித் தான் இருக்கிறோம்" என்று சொல்கிறது. இப்படி வெளியிடப்படையாகப் பேசக் கூடிய துணிச்சல் இன்று ஆட்சியில் இருப்பவர்களிடம் இருக்கிறதா?

சமீபத்திலே நகர்வுகளைப் பார்வையிட்டு, எல்லோருக்கும் தெரிந்த பண்பு, முஸ்லிம் பெருமக்கள் பகர்ந்த செய்திகளை எழுதி சொல்லக்கூடிய ஊழல்பெருநாள் அன்று ஆடு, மாடு, குட்ட

காலத்திலே உருவாகின: அவையெல்லாம் எம்ப்ஜென்சி முடிந்த பின்னாலே காணாமல் போயின. இன்னும் பல மாநிலக் கட்சிகள் இருக்கின்றன; அதுண்டைய தலைவர்கள் தத்துவங்களைப் பேசுகிறார்கள். மம்தா பானர்ஜி போசைத் தத்துவமா? வாலு அவர்களுடைய மகன் தேஜஸ்வி யாதவ் போசைத் தத்துவமா? உத்தரப் பிரதேசத்திலே சாஜ்வாதி கட்சியினுடைய தலைவர் முலாயம் சிங் யாதவ் இவருடைய மகன் அகிலேஷ் யாதவ் போசைத் தத்துவமா? அவர் பேசுகிறார், அரசியலைப் பேசுகிறார், சமூக நீதியைப் பேசுகிறார்; நான் சொன்ன தலைவர்களும்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனால், இரண்டாம் கட்டத் தலைவர்களுக்கு அந்தச் சிந்தனை கட்டப்படலா? "இல்லை." ஆனால் தி.மு.க. வித்தான் தளபதி என்ன நினைக்கிறாரோ, கடைசி நிலைத் தொண்டனும் அதேபோல் நினைக்கிறார். தொண்டர்களை அரசியல் படுத்திய இயக்கம் தி.மு.க., தொண்டர்களை ஜனநாயகப்படுத்திய இயக்கம் தி.மு.க.; அதனால் தான் தோல்விகளைக் கடந்து நிற்கிறது.

யானை படுத்தாலும் குதிரை உயரம்!

சமீபத்திலே ஒரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில் என்னைக் கேட்டார்கள், "வெரிய தோல்வியைத் தி.மு.க. சந்தித்துவிட்டதே, திராவிடக் கட்சிகளினுடைய எதிர்காலம் என்ன?" என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன், "யானை படுத்தாலும் குதிரை உயரம்; தி.மு.க. தோற்றாலும் அதற்கென்று ஒரு கம்பீரம் இருக்கிறது" என்று சொன்னேன். இன்றைய அரசியலிலே டெல்லியில் இருக்கக்கூடிய அரசியல் சூழ்ச்சியாளர்கள் திட்டம் போடுகிறார்கள். "தி.மு.க.வைத் தனிமைப்படுத்த வேண்டும், அதி.மு.க.வை பிளவுபடுத்தி அழிக்க வேண்டும்" என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னேன், இந்தத் திட்டத்தோடு ஏற்கனவே ஒரு முழுக்கத்தை எச். ராஜா முன்வைத்தார்; "கழகங்கள் இல்லாத தமிழ்நாடு, கலைஞர்கள் இல்லாத தமிழ்நாடு" என்பதைத்தான் சொன்னார். அப்போது சொன்னேன், "நாங்கள் தனிமைப்படுத்தப்படவில்லை; எங்கள் கூட்டணியில் இருக்கக்கூடிய சிலர் நகர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் எங்கள் கூட்டணி அப்படியே இருக்கிறது; உயிர்த்துடிப்போடு இருக்கிறது; நாங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றோம். போனவர்கள் கூட அடித்த பந்தைப் போலத் திரும்பி வருவதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு. அதே நேரத்தில், அதி.மு.க.வைப் பந்தாடியது போல் தி.மு.க.வை உங்களால் பந்தாட முடியாது" என்று சொன்னேன். ஏனென்று சொன்னால், இது ஒரு தத்துவ இயக்கம், ஒரு கொள்கை இயக்கம்!

மம்தா பானர்ஜியின் மீது நான் மரியாதை கொண்டவன், அவருடைய எழுச்சியான அரசியலை ரசிக்கக்கூடியவன்; ஆனால், தன் தொண்டர்களே, நிர்வாகிகளை அவர் தத்துவமயமாக்கி இருந்தால், இன்று திரிணாமுல் காங்கிரஸ் இப்போதைய சோதனைகளைச் சந்தித்திருக்காது. இதுதான் உண்மை. ஆனால் தி.மு.க. எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் துணிச்சலோடு களமாடுகிறது என்று சொன்னால், தத்துவம் இவர்களை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. திராவிட இவர்களை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது!

இப்போது இந்த நேரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள்; ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் எப்படி வந்தார்கள்? ஏன் வந்தார்கள்? என்பதைப் பற்றி விவாதிக்கக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், இந்த ஆட்சியை எவ்வாறு பார்வையிடுகிறார்கள்? இவர்களை ஏன் எதிர்க்கிறோம்? சொன்னார்கள், "அவர்களும்தானே மதச்சார்பின்மை பேசுகிறார்கள், அவர்களும்தானே சமூக நீதி பேசுகிறார்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சமூக நீதியும், மதச்சார்பின்மைப் பக்கத்தில் எழுதி வைத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கைகள் அல்ல; நடைமுறை வாழ்க்கையில் செயல்படுத்தக்கூடிய சமூகவியல் திட்டங்கள்! அந்தத் திட்டங்களைத் தீர விட முன்னேற்றக் கழகம் துணிச்சலாகப் பேசுகிறது; அந்த அரசியல் திட்டத்தோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நகர்கிறது. "சமரசம் இல்லாமல் நாங்கள் இப்படித் தான் இருக்கிறோம்" என்று சொல்கிறது. இப்படி வெளியிடப்படையாகப் பேசக் கூடிய துணிச்சல் இன்று ஆட்சியில் இருப்பவர்களிடம் இருக்கிறதா?

சமீபத்திலே நகர்வுகளைப் பார்வையிட்டு, எல்லோருக்கும் தெரிந்த பண்பு, முஸ்லிம் பெருமக்கள் பகர்ந்த செய்திகளை எழுதி சொல்லக்கூடிய ஊழல்பெருநாள் அன்று ஆடு, மாடு, குட்ட

கங்களை இறைவனுக்காகக் குர்பாணி கொடுப்பார்கள். நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தீர்ப்பு ஒரு தடை உத்தரவைப் பெற்று, ஒரு சூழ்ச்சி நடைபெற்று, "அவையெல்லாம் தடுக்கப்பட வேண்டும்" என்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு சிந்தனை, பண்பாட்டை, மத நம்பிக்கையை அவர்கள் பேணுகிறார்கள்" என்பதை அரசு சொல்லி இருக்க வேண்டும், ஆனால் அதிகாரிகள் வீட்டுக்குள்ளே இருந்த காலநடைகளை எல்லாம் கைப்பற்றிச் செல்லக்கூடிய சூழல் நடந்ததா, இல்லையா? நீங்கள் வணிகத்துக்காக அவ்வாறு பொது இடங்களிலே யாராவது அத்துமீறல் செய்தால் நீங்கள் தடுக்கலாம்; வருடத்திற்கு ஒருமுறை அவர்கள் தன்னுடைய மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செய்யக்கூடிய ஒரு நம்பிக்கையைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய வேலைகளைச் செய்திருக்கிறீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, "ஏதோ அதிகாரிகள் தவறு செய்துவிட்டார்கள்" என்று நாம் நினைக்கலாம்; இரண்டு நாட்களுக்கு அப்புறம் அதே உயர் நீதிமன்றத்திலே அரசுத் தரப்பில் வழக்கறிஞர் சொல்கிறார், "நீங்கள் சொன்ன எல்லா வேலைகளையும் சிறப்பாகச் செய்து முடித்து விட்டோம்" என்று. அப்போது என்ன அந்தமும்? இது என்ன உத்தரப் பிரதேசமா? இது என்ன குஜராத்தா? இதை மேல்முறையீடு செய்யக்கூடிய துணிச்சல் இந்த அரசுக்கு இல்லை! இந்த அரசுக்குச் சிலர் பாதுகாப்பாக இருப்பதைச் சொல்கிறார்கள்; நீங்கள் எந்த பந்தை வேண்டாமோனாலும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அது உங்கள் கட்சியினுடைய உள்ளீடாகவரக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமையிடமான மதச்சார்பற்ற முற்போக்குக் கூட்டணியில் நீங்கள் இருந்தனால்தான் உங்களுக்கு மக்கள் வாக்களித்தார்கள்; இந்த உண்மையை நீங்கள் சொல்லாவிட்டாலும் மனதிலே நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள். அங்கே சென்றீர்களே, இது போன்ற தவறுகளை நீங்கள் தட்டிக் கேட்கிறீர்களா? முட்டுக் கொடுக்கிறீர்கள். மெளண்ட் காக்கிறீர்கள்; இதைத்தான் நாங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றோம். இந்த அராஜகங்களை, ஒரு சமூக மக்களின் மத நம்பிக்கைகளைப் பாழாக்கும் வேலைகளை நடக்கின்ற போது, ஒரு முதலமைச்சர் வேடிக்கை பார்வையாளர், மெளண்ட் காக்கலாமா?

வேடிக்கை பார்வையும் முதல்வர்!

புதித புதிதாக இன்று அரசியல் சந்தைக்குச் சரக்குகள் வந்து சேருகின்றன; அவர்களுடைய நோக்கம் என்ன தெரியுமா? "தி.மு.க., அண்ணா தி.மு.க." என்ற அரசியல் நிலையைத் தகர்க்க வேண்டும். "இப்பொழுது தி.மு.க., தவறா" என்ற நிலையை உருவாக்கி விட்டோம் என்று உள்சூழலில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள். அடுத்து அவர்களுடைய திட்டம் என்ன தெரியுமா, கனவு என்ன தெரியுமா? அது நடக்கப்போவதில்லை என்பது வேறு விஷயம். தி.மு.க.வை நகர்த்திவிட்டு, அந்த இடத்திலே "த.வெ.க. தங்களுக்கு விருப்பமுள்ள ஒருவர்" என்று மாற்ற நினைக்கிறார்கள். எல்லோரும் பெருசாகப் பேசுகிறார்கள். அண்ணாமலை அவர்கள் கட்சி ஆரம்பிக்கப் போகிறார், அவர் பின்னாலே ஒரு பெரிய இளைஞர் கூட்டம் புறப்படப் போகிறது. அவர் மாற்று அரசியலைச் செய்யப் போகிறார் என்று; அது ஏமாற்று அரசியலாக இருக்கப் போகிறது என்பதை மக்கள் மாற்றுவிடக்கூடாது. அண்ணாமலை என்ன மோடியினுடைய தவறான அரசியலைக் கண்டித்துவிட்டு தனியாகக் கட்சி ஆரம்பிக்கிறாரா? அண்ணாமலை என்ன இந்த எதிர்ப்பை, இந்த ஆதிக்கத்திணைப்பை எதிர்த்துவிட்டு கட்சி ஆரம்பிக்கிறாரா? அண்ணாமலை என்ன நீடித்தேவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முழுங்கிவிட்டு அரசியல் கட்சி ஆரம்பிக்கிறாரா? அண்ணாமலை என்ன மாநில உரிமைகளைக் காக்க வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்து விட்டு கட்சி ஆரம்பிக்கிறாரா? அமிதஷ்ஷாவுடன் பேசி முடிவெடுத்துவிட்டு, "இனி பா.ஜ.க. தமிழ்நாட்டில் நிலைக்காது; பா.ஜ.க. வினுடைய நிலை தேய்நிலை, எனவே தமிழ்நாட்டு அரசியலுக்கு ஏற்பத் தங்களுடைய கொள்கைகளை அமல்படுத்துவதற்கு ஒரு கட்சி வேண்டும்" என்று, ஒரு கட்சியைத்

தொடர்ச்சி 6 ஆம் பக்கம்